

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 9. maj 2008.

Overenskomst-sejren kan blive større

De strejkende sosu-hjælpere, pædagogmedhjælpere og andre strejkende FOA-medlemmer har allerede vundet en vigtig sejr:

- Mange af dem har fået en større lønforhøjelse, end Kommunernes Landsforening havde tilbudt inden strejken, og dermed har de sat arbejdsgiverforeningen, KL, på plads, og det var også have effekt i kommende overenskomstforhandlinger
- De har besejret regeringen og dens støtteparti DF, som havde dikteret den økonomiske ramme, som KL forhandlede efter, og som KL nu har overskredet.
- De har givet en gevaldig begmand til de sølle forbundsledere, som ikke alene opfordrede deres egne medlemmer til at stemme JA, men som oven i købet faldt de strejkende i ryggen, da de støttede KL i at afvise FOA – og Sundhedskartelletts krav – fordi ”det ikke må kunne betale sig at strejke” (!)
- Og de har gjort alle kloge-åge’rne af såkaldte eksperter, forskere og kommentatorer til grin, inkl. Mandag Morgen, der udkom dagen efter forliget med endnu en artikel, som meget dybt analyserede sig frem til, at det ikke kunne lade sig gøre, at FOA fik mere, end de oprindeligt var blevet tilbudt.

Det er i sig selv en sejr for sammenholdet, for strejkevåbenet og for fagbevægelsen.

Men konkret – i kroner og ører – er det ikke nogen stor sejr – når man sætter det i forhold til den kampgejst, der har været blandt de strejkende, den omfattende udadvendte aktivitet og den opbakning, de har haft i befolkningen.

For det første skal vi stadig huske, at de hvad enten det er 12,8 % eller 13,9 % eller noget helt tredje, så er det ikke lønstigningen, men den anslåede værdi af alle forbedringerne i overenskomsten, inkl. seniorordninger, barsel mm. Lønstigningerne er derfor mellem 2 og 4 procent mindre.

For det andet skal de lavtlønnede have højere stigninger, målt i procenter, hvis uligelønnen mellem f.eks. mande- og kvindefag skal indsnævres for til sidst at blive afskaffet.

For det tredje skal det ses i forhold til de skattelettelser, som regeringen har væltet ud over de velhavende i Danmark, og som FOA’s medlemmer ikke har mærket meget til. Når der er råd til skattelettelser, er der også rigelig råd til en bedre overenskomst.

For det fjerde stiger priserne allerede nu betydeligt, og der er udsigt til en kraftig inflation, som meget nemt i løbet af de næste tre år kan sluge det mest af overenskomstens lønstigninger.

For det femte var et af FOA-formand, Dennis Kristensens, vigtigste argumenter mod det foregående KL-tilbud, som han afviste, at det indebar, at nogle FOA-medlemmer ikke fik noget, men skulle sponsorere andre FOA-medlemmers lønstigninger. Det gælder OGSÅ forliget, som der stemmes om i øjeblikket.

Én ting er, at resultatet ikke er godt nok. Men er det muligt at opnå mere ved at stemme Nej og genoptage strejken? Det kan man aldrig garantere på forhånd. For tre uger siden var der heller ingen, der kunne garantere, at tre ugers strejke ville ende med andet end et regeringsindgreb, der var identisk med KL's seneste tilbud.

Men der er en række forhold, der peger på, at fortsat kamp kan give et bedre resultat.

- Sammenholdet og aktivitetsniveauet blandt de strejkende, som det til gengæld er vigtigt at holde liv i, mens der stemmes.
- Opbakning i befolkningen, som langt hen ad vejen kan overleve et Nej,
- især hvis Nej-fløjen får nogle synlige talspersoner, der kan forklare svaghederne i forliget, når Dennis Kristensen ikke gør det.
- Den magiske grænse, det regeringsdikterede loft, ER brudt. Nu er det styrkeforholdene, der afgør, om FOA skal have forligets indhold, lidt mere eller meget mere
- Med et FOA-nej eksisterer muligheden for, at de – sammen med Sundhedskartellet – kan indgå i en endnu bredere strejkefront, hvis BUPL også stemmer Nej.

Derfor opfordrer vi FOA's medlemmer til at stemme Nej, hvis de føler sig parate til at strejke videre.

Kommer der et Nej, må de samtidig forlange, at deres forbundsledelse tager bolden op og forsvarer konflikten og mobiliserer mindst lige så godt, som de gjorde indtil forliget.

De mange netværk og den lokale organisering, der er opbygget, må fastholdes, mens der strejkes og genoplives efter et Nej. Det tværfaglige samarbejde mellem de strejkende skal udvides med BUPL-folkene under parolen ”en for alle – alle for en”.

Det bliver også vigtigt, at støtten fra alle mulige andre bliver stærkere og tydeligere på møder og på gader og stræder. Allervigtigst bliver det, at der bliver lagt pres på de faglige ledere i andre forbund for at få dem til at støtte de strejkende.

Endelig må strejkens krav og aktioner i stadig større grad rettes mod Folketing og regering, der må tvinges til at bevilge en pose penge til kommunerne, så de kan opfylde strejkens krav, og samtidig presses til at holde fingrene væk og ikke diktere en ny overenskomst med et egentligt regeringsindgreb.

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk